

אש"), עֵנָן ("בְּעֵנָן כְּבוֹדךָ"), עֶרְפֶּל ("בְּעֶרְפְּלִי¹⁴ טוהר"), קוֹל ("הַשְּׁמַעְתֶּם קוֹלְךָ", "הוֹד קוֹלְךָ") מיוסדת על פסוקים המדברים על מעמד הר סיני, כגון "את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול" (דב' ה 19). הצלע האחרונה בקטע "ובקול שופר עליהם הופעת" מצרפת את הביטוי "קול שופר" (שמ' יט 16)¹⁵ עם הפועל "הוֹפֵעֶת", שנשלף מהפסוק "ה' מסיני בא [...] הוֹפֵיעַ מֵהַר פֶּאֶרֶן" (דב' לג 2). וגם הצירוף "קולות וברקים" הוא מובאה מסיפור מעמד הר סיני (שמ' יט 16).

7. יודגש השימוש המרובה (ארבע פעמים) בפועל נִגְלָה בקטע הזה ("אתה נגלית", "ונגלית עליהם", "בהגלותך מלכנו", "עליהם נגלית"). זה פועל המופיע במקרא בדיבורים על התגלות ה' לאבות ולנביאים, כגון "כי שם נגלו אליו האלהים" (בר' לה 7), "כי נִגְלָה ה' אל שמואל" (שמ"א ג 21)¹⁶. ועוד זאת, בהיגד "אתה נגלית בענן כבודך" הפותח את הקטע מהדהדים הענן שנזכר במעמד הר סיני והצירוף "ונגלה כבוד ה'" (יש' מ 5). ואולי מהדהדת כאן גם המילה כְּבוֹד שבפסוק "והיה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי" (שמ' לג 22), המוזכרת באופן ברור בהקשר המדבר על גילוי שכינה.

12 בנוסח אשכנז: גם כל.

13 בנוסח אשכנז: מפניך.

14 במחזורים של "יודעי דקדוק" ניקדו את המילה בְּעֶרְפְּלִי, כניקוד השם בְּרִזָּל כפי שנקבע בספרי הדקדוק, אבל יש המקיימים ניקוד אחר: בְּעֶרְפְּלִי/בְּעֶרְפְּלִי בפ"א שוואית. כבר לפני עשרות בשנים כתב ברגרין (צורות, עמ' 17): "ורגילים לקרות בתפילת ר"ה עֶרְפְּלִי בד"ק [= בדגש קל] ובשוא".